

DISCURS DE PROGRAMA POLÍTIC PER A LA INVESTIDURA DE LA PRESIDENTA DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA, LA SENYORA SUSANA I. MORA

6 de juliol de 2019

Senyora Presidenta del Govern de les Illes Balears

Senyor President del Parlament de les Illes Balears

Senyores alcaldesses i alcaldes dels pobles de Menorca

Autoritats

Autoritats, senyores i senyors.

Gràcies per la seva presència avui aquí.

Em present davant tots vostès per a sol·licitar-los que em facin confiança per a presidir el Consell Insular de Menorca durant el mandat que ara comença.

Avui fa exactament dos anys i un dia (dia set de juliol de 2017) que em vaig dirigir a la corporació del Consell talment com ara i amb la mateixa intenció.

Ho feia, llavors, plena d'il·lusió. I des la gran responsabilitat personal i política que significa (sempre) el fer una passa envant tan important com aquesta.

Ho faig avui (ho torn a fer) amb la mateixa i enorme il·lusió de llavors. I amb (si açò és possible) un sentit de la responsabilitat encara més gran.

Ara sé, encara millor que fa dos anys, tot allò que significa, que comporta la presidència del Consell. I no només (ni sobretot) des del punt de vista personal. Som ben conscient de la transcendència de moltes de les decisions que s'hi han de prendre a favor del benestar i la prosperitat de les ciutadanes i ciutadans.

Estic del tot convençuda que aquesta responsabilitat serà compartida i alleugerida per les aportacions, la feina i la capacitat de totes i cadascuna de les persones (tan capaces, totes, i tan compromeses) que formarem (així ho esper) el nou govern de Menorca.

No hi ha millor aritmètica (ni més justa) que la suma de les voluntats. Sobretot quan el resultat d'aquesta suma és la derivada necessària de la voluntat

majoritària de les ciutadanes i ciutadans.

El fet de presidir vol dir liderar i coordinar, persuadir i engrescar, armar el diàleg per conciliar la diversitat, esperonar l'acord per superar les dificultats.

Menorca té una llarga i sòlida cultura de pacte. Ens ho demostren cada dia els centenars d'associacions i col·lectius (molts ells de llarga tradició i transcendència) de la rica, plural i diversa societat civil menorquina.

Els milers de ciutadans i ciutadanes que ordeixen el nivell tan poderós de la nostra societat civil ens dibuixen amb esforç i capacitat (dia a dia) el mapa generós, ple de cohesió i de solidaritat, que mai no hem de deixar de teixir. És (han de ser) l'exemple a seguir pel govern de Menorca. Estic convençuda que (com fins ara ho han estat) així ho seran.

Al llarg dels ja quaranta-cinc anys de vida del Consell, només dos governs no ha estat fruit d'un acord. A Menorca tenim per normal (si més no per habitual) allò que a tants d'indrets sembla que és tant difícil, que esglaia tanta gent: l'arribar a pactes.

Aquesta cultura cívica i política de l'acord ens ha de seguir marcant el rumb, convençuda com estic que no hi ha millor camí, ni més planer, que aquell que es camina en companyia.

No hi ha millors ormejos que el diàleg i el consens. No hi ha cap brúixola que marqui el nord amb tanta claredat com la que és atreta per la poderosa força magnètica de les conviccions compartides.

Per açò em present avui davant totes i tots vostès (senyores i senyors Consellers) per demanar-los la seva confiança.

Ho faig esperonada per la riquesa que ens brinda la pluralitat i a partir de la força (solidària) que genera la diversitat. Amb l'energia sorgida de l'acord i amb la serenitat fornida pel diàleg.

Som ben conscient, senyores i senyors Consellers, de les dificultats que ens trobarem al llarg del camí que el Partit Socialista, Més per Menorca i Unides Podem volem avui començar. Totes i tots a la una, cadascú amb les seves forces, cadascú des de les seves conviccions. Encararem les dificultats amb

coratge i responsabilitat, amb diàleg i decisió.

Si em donen la seva confiança, formarem un govern amb cinc dones i tres homes. Millor dit: conformarem un govern de vuit persones feministes. Serà (el nou govern) un govern sensible a la diversitat, compromès sempre amb la igualtat, empès en tot moment per la força de tantes i tan distintes sensibilitats com hi ha a Menorca, totes elles respectuoses amb la diferència.

Les menorquines i els menorquins han volgut que aquesta taula (tan plural com és!) estigui avui lliure d'intoleràncies. És hora de donar veu a tantes veus que han sofert tant de temps en silenci. La veu de la igualtat s'expressa avui en totes les veus. En les diverses maneres de pensar, de creure, de recordar, de viure i d'estimar. Totes són ben legítimes, totes ben dignes. Parlen (totes les veus) l'idioma universal de la dignitat, el llenguatge compartit del respecte.

Sabem dels grans reptes que hem d'encarar, dels problemes que hem de saber resoldre. Amb l'objectiu (que estic convençuda que totes i tots compartim) de procurar pel benestar de totes i cadascuna de les persones que vivim a Menorca. Sense exclusions. Sense deixar ningú a la vorera, sense que ningú no quedi enrere... Per la raó que sigui: per la seva procedència o per les seves idees, pel color de la seva pell o per la seva particular manera d'estimar... Sense que ningú no quedi enrere (deia) en el viatge que hem de fer (totes i tots a la una) cap a la prosperitat.

Tal dia com avui, ara fa dos anys, els citava un aforisme que s'atribueix a Sèneca: «no hi ha vent favorable per qui no sap on va».

Em present (avui i aquí) amb un programa de govern progressista i d'esquerres. Un programa polític que posa la defensa del benestar i la prosperitat de les menorquines i menorquins ben al davant de qualsevol altra consideració.

Neix de l'acord dels tres partits que hem decidit (a partir de la clara voluntat expressada per les ciutadanes i ciutadans a les urnes) d'emprendre junts (com ho hem vingut fent fins ara, tanmateix) l'etapa que ara comença de l'apassionant viatge que feim, totes i tots, amb la mirada sempre fixada en l'horitzó d'un futur millor.

Som conscient que el vent no bufarà sempre de popa. Després de la llarga i amarga darrera crisi econòmica que hem patit, hem tingut uns anys de bonança que han permès a moltes famílies de refer-se.

Però encara hi ha molta (massa) gent que ho passa malament. Són persones que no troben feina, que tenen una feina precària o que no arriben al cap del mes. Són persones que (tot i tenir feina) no poden pagar el censal de la casa on haurien de poder construir una vida plena de dignitat pels seus fills i les seves filles.

Encara hi ha infants que no poden créixer amb les atencions i recursos que tot infant necessita i mereix. I d'altres que no poden accedir a l'educació més primerenca (el 0-3), que hem d'aconseguir fer gratuïta amb el suport imprescindible del govern de les Illes Balears.

Encara hi ha gent gran que no troba en l'atenció pública una recompensa suficient després de tota una vida de sacrificis. Quan Menorca és avui com és gràcies a la seva generositat i esforç.

Totes i tots som iguals. I amb igualtat hem de tractar totes i tots. Les persones dependents han de veure reconegut el seu dret a ser considerades com a iguals (ja que iguals són) des de la més acurada atenció pública.

I les persones (cada vegada més, perquè vivim més anys) que pateixen problemes crònics, han de veure a la fi satisfetes les seves necessitats d'atenció. Per açò és tan important la recuperació del Verge del Toro (la vella Residència que tant significa en la vida de tanta gent) i la seva reforma i reconversió gràcies a l'esforç del govern de les Illes Balears.

Hem de reconèixer i agrair l'esforç que ha fet per Menorca (i estic convençuda que seguirà fent) el govern presidit per Francina Armengol. Moltes gràcies, estimada Presidenta, per la consideració especial que el teu govern ha tingut i sé que tindrà per la nostra illa. Necessitam que aquest esforç i aquesta consideració continuïn. Sé que serà així.

Les persones primer. Sempre davant i damunt de tot. Ho deim sempre i sempre ho hem de dir. La força de la repetició no ha de ser capaç d'afeblir la fermesa en l'objectiu. Les persones primer. Però avui, més que mai, el posar en primer

terme les persones vol dir molt més que no prestar (només) l'atenció deguda a les necessitats primàries d'avui.

Vivim en una societat global que exigeix de compromisos per part de tothom. No hi valen excuses. No podem donar l'esquena als problemes que comprometen el benestar del futur.

La feblesa que comporta el fet de ser una illa petita i ambientalment tan fràgil no ens eximeix de participar dels grans reptes que hem d'encarar entre totes i entre tots. Ben al contrari, la nostra condició insular i la nostra minsa geografia ens fan especialment sensibles a les conseqüències de tants d'abusos com hem comés contra el medi ambient, a les ja irreversibles seqüeles del canvi climàtic sobre el nostre planeta i sobre la biosfera de la que tant bravejam de ser reserva.

Ho hem patit amb les conseqüències del ditxós cap de fibló. No es poden tornar a repetir. Mai més. Però la nostra resposta no pot quedar només en les imprescindibles i suficients mesures de contingència, que seguirem exigint. Ni en la connexió dels dos cables amb la península i la reconversió a gas de la central del port de Maó. Hem d'encarar (endemés i sobretot) el canvi de model energètic amb coratge.

Aquest és el repte. I ho hem de fer a Menorca. Amb decisió i compromís. El nostre futur depèn de l'energia. I no podem deixar (¿qui ho faria?) el futur només en mans alienes.

No podem deixar que l'energia depengui només d'altri. Hem de responsabilitzar-nos (govern i societat, les menorquines i les menorquins) del nostre propi futur. Amb planificació i seny. Des del màxim respecte al nostre patrimoni natural, paisatgístic i històric.

És possible i ho farem. Serà una prioritat cabdal per al govern de Menorca. Com ho serà l'encarar el problema de l'aigua i dels residus.

Moltes generacions de menorquines i menorquins han lluitat per a poder decidir (cada vegada més) el nostre propi destí. No podem renunciar ara a exercir les nostres responsabilitats col·lectives.

La Declaració de Reserva de Biosfera ha de guanyar l'empenta definitiva que es mereix i necessitam. Ha de ser la clau de volta on suportar la prosperitat i el benestar de les properes generacions.

El donar una empenta vital als principis que van inspirar la declaració de la UNESCO ha de ser una prioritat. Hem de fer compatible la preservació del medi ambient, el territori i el paisatge amb un desenvolupament econòmic cada vegada més diversificat, equilibrat i socialment més compartit. Per açò impulsarem una proposició de llei (des del Consell) que doni cobertura a les nostres accions i ens en garanteixi el finançament.

Les conseqüències del canvi climàtic ja les començam a patir avui. No podem ni volem donar l'esquena al compromís de tanta gent en la lluita per evitar que els estralls vagin a més. Perquè açò seria com donar l'esquena al futur, sucumbir a la fatalitat. I no podem expropiar l'esperança als nostros joves. Ben al contrari: hem de fer compatible el benestar d'avui amb el seu dret a viure en una Menorca com la que noltros hem rebut.

Ara veim (amb molt de dolor) com molts dels joves més preparats han de partir a la recerca d'oportunitats. No ho podem tolerar. Hem d'impulsar un gran acord social que els ha de permetre de tornar. I perquè cap jove més, ben preparat, no hagi de partir si no ho vol fer.

Els joves han de poder trobar oportunitats de desenvolupar el seu talent a Menorca, sense haver de sortir. Per açò hem d'impulsar un pla que ajudi a tornar els que han hagut de marxar: infraestructures, habitatge, formació, incentius, ajuts al trasllat i per iniciar l'activitat... Mesures que els han de permetre (a ells) d'ajudar-nos (a tots) a fer una societat més pròspera i millor. Açò exigeix del compromís de tothom: societat civil, empresaris i sindicats. I passa per l'impuls de la diversificació econòmica i la millora de les comunicacions.

Passa per la millora de les comunicacions per via digital però també per la connectivitat aèria i marítima. Necessitam una illa més i millor connectada. En tots els sentits. Hem fet passes importants (com ara el 75% de descompte), però hem de mester millorar (i molt!) els enllaços amb la península (sobretot amb Barcelona) i amb les principals destinacions europees. No defallirem en

aquest esforç que tant lentament va fructificant.

Avui som la conseqüència de la petjada de tantes civilitzacions sobre la nostra terra i sobre la nostra cultura. Menorca sempre ha exel·lit quan ha participat dels canvis culturals i socials europeus, quan ha estat oberta a les transformacions i la innovació, a la modernitat.

Hem de saber mostrar-nos al món. Hem de voler seguir presents arreu. I ho hem de fer amb la força dels nostros joves, dels nostros millors creadors. I així com ells estan oberts a la avantguarda, Menorca ha de tenir sempre obertes de bat a bat les seves portes als oratges socials i culturals de progrés. Europa és ca nostra. Europa ha de ser a ca nostra.

Volem una Menorca segura. Les menorquins i menorquines hem de poder seguir vivint amb la tranquil·litat de sempre, que no és altra cosa que la confiança compartida i una seguretat certa en els valors de la pròpia societat.

Així com la violència no ha de ser mai més un argument, les dones no han de ser víctimes mai més. Hem de poder viure segures i ens hem de poder sentir segures. És feina de totes i de tots. Serà, sens dubte, una feina del tot prioritària del govern del Consell. Com ho serà la lluita contra qualsevol violència contra algú que algú consideri que és diferent, contra qualsevol discriminació per raons d'identitat sexual o manera de viure i d'estimar.

Hem de promoure un entorn que garanteixi la salut i el benestar a través de la seva prevenció i preservació, tot procurant la prosperitat personal i col·lectiva sense exclusions. Des de la qualitat alimentària fins a la seguretat física, personal i vial, des de la seguretat energètica a la qualitat de l'aigua, l'aire i el medi ambient. Són els fonaments sobre els quals edificar la millor convivència cívica.

Hem de promoure polítiques de mobilitat que garanteixin la fluïdesa i la seguretat vial en totes les carreteres insulars. Amb un transport col·lectiu eficient i suficient, assequible a totes les necessitats. No només hem de canviar l'energia que mou els nostres vehicles, sinó que hem de canviar (sobretot) la nostra mentalitat. Hi som a temps, hem de ser conscients que depèn de cadascun de noltros, de saber canviar d'hàbits i de costums.

I hem de resoldre, és clar, la situació de la carretera general. No en podem ni en volem defugir. L'acabar els trams pendents serà un objectiu prioritari. I posar una solució condreta i sostenible al tram en obres entre Maó i Alaior serà la primera feina a fer.

No podem abusar encara més de la paciència de les menorquines i els menorquins. Em compromet a la màxima exigència i diligència en la resolució d'aquest problema. La seva complexitat no pot servir de refugi ni d'excusa.

El nostre paisatge és una part vital del nostre patrimoni. L'han anat conformant les decisions de la natura i les successives civilitzacions que han deixat la seva empremta a Menorca.

No podem cessar en l'objectiu col·lectiu de què el nostre patrimoni arqueològic formi part del patrimoni de la humanitat. Com no podem oblidar els autors principals del nostre paisatge d'avui: les madones i els pagesos que han donat forma a la nostra illa amb el seu esforç i sacrifici. Volen ser i han de ser pagesos, cap altra cosa.

El camp no necessita de subterfugis ni de sucedanis, sinó d'atenció i de suport, d'oportunitats de modernització i de dignificació social i econòmica de les feines del camp. Si per alguna cosa té sentit i valor encara la paraula estratègic (de la que tant hem abusat) és quan parlem del camp. Ha de ser el nostre compromís de govern.

Com ha de ser el nostre compromís l'acabar de resoldre la revisió del model territorial. El document que ha de servir de base per al debat polític i social està llest. A partir d'aquí hem de saber decidir amb serenitat i diàleg (entre totes i entre tots) quin futur volem, conscients com hem de ser de la importància de l'impacte de les decisions territorials sobre el medi ambient, el patrimoni i el paisatge però també (i sobretot) en la vida present i futura en els nostres pobles i ciutats, en l'activitat econòmica i en les transformacions socials i culturals.

La prosperitat d'alguns no es pot edificar sobre la precarietat de la majoria. El fet de voler treure profit econòmic d'un habitatge no pot ser mai a costa d'impedir l'accés a la dignitat d'un habitatge per part de tanta gent. Hem de trobar la virtut en l'equilibri.

La mesura ha estat sempre un objectiu lligat al creixement econòmic i social de Menorca. Així ha de seguir sent. El turisme és la nostra primera indústria. I com en tota indústria, és vital la capacitat d'innovació i de modernització.

Esteim veient com els hàbits d'oci estan canviant, com creixen les exigències de la gent i com s'incrementen i milloren les ofertes dels nostres competidors.

Hem de saber triar el nostre camí i perseverar, tots a la una, des de l'acord. La nostra opció ha de saber oferir als nostros visitants el millor que tenim. I açò són, sens dubte, les nostres platges i el nostre paisatge. Però també ho són el nostre patrimoni i ho és, sobretot, la nostra gent, el sabor de la tradició, el gust per la feina ben feta de les menorquines i menorquins.

Hem de convertir la seguretat i la convivència en els millors valors a mostrar i a brindar al món. Hem d'aprofitar la capacitat i el gust de les menorquines i els menorquins per la feina ben feta. Hem d'obrir les portes dels tallers dels artesans i dels obradors de tants d'oficis, dels cellers i de les formatgeries. Hem d'enaltir l'esforç i la destresa dels pagesos i dels pescadors.

Menorca i la seva gent som el nostre millor argument, l'oportunitat de seguir prosperant i a la vegada conservar amb orgull la nostra manera de viure i de ser menorquins i menorquines.

Però açò ha de voler dir (també) compartir la riquesa i el benestar que genera el turisme. Que el turisme sigui cosa de tots ha de voler dir (també) que el profit ha de ser cosa de totes i de tots.

Tenim els millors aliments. I tenim grans professionals que saben treure el millor profit de les nostres arrels per a fer-les arribar al gust dels nostres visitants, tenim comerciants excel·lents que saben triar el bo i millor per oferir-ho.

Sabem transformar la bona feina de la gent del camp en formatges magnífics, en embotits, olis, vins i una mel excel·lents.

Les avarques han passat de l'humilitat pagesa al disseny d'avantguarda i avui llueixen (en el món de la moda) devora de les sabates que fan els nostres millors industrials.

Veim com (sempre que guanya qualitat) la bijuteria es capaç de reinventar-se i de guanyar prestigi. I veim com neixen i prosperen nous oficis i noves indústries de la mà de l'empenta i de la innovació, gràcies a l'esforç i el coneixement de molta gent esforçada que necessita d'una administració àgil que sàpiga estar a la seva alçada.

Tot açò que tenim és el resultat de la feina de molt de temps i de molta gent. És el producte de la capacitat de les menorquines i menorquins. És el camí de qualitat i perseverança que no hem d'abandonar. La feina ben feta ens ha fet ser qui som. Hem de fer que totes i tots puguem treure profit d'aquesta bona feina.

Aquesta feina ben feta de tanta gent ha de ser el mirall del govern del Consell.

Hem d'aprendre i hem d'escoltar. Hem de ser capaços d'encaminar la prosperitat cap al benefici compartit, cap el benestar de totes i de tots. Ningú no ha de quedar mai a la vorera per manca d'oportunitats.

L'equitat és la única via cap a la igualtat. I no hi ha més camí possible que el camí fet entre tots. Ens ho ensenya el Camí de Cavalls. Ens ho mostren el camí d'en Kane i la formidable malla de camins com tenim i que hem de recuperar i preservar. Ens ho demostra la feina ingent de tants paredadors com han aixecat tantes magnífiques parets seques.

L'esforç i la tenacitat, la mesura i el seny són patrimoni de la gent de Menorca, han de ser el nostre exemple. El del govern i el de totes i de tots.

Sabem d'on venim. Hem de decidir on volem anar. I ho hem de fer entre totes i entre tots.

Aquest serà el meu compromís primer, senyores i senyors Consellers, si avui em donen la seva confiança per a presidir amb responsabilitat, diàleg i humilitat, el Consell Insular de Menorca.